

Jytte Andersen (S):

Det er helt korrekt, at en af forudsætningerne for forligsaftalen – forudsætningen om, at man forventede, at arbejdsløsheden ikke ville være på mere end 265.000, mens den i dag er omkring 310.000, altså knap 50.000 mere – er brudt. Det definerer vi i Socialdemokratiet som et klart brud på de forudsætninger, der lå til grund for ATB/UTB-forliget.

Vi har også – i øvrigt i bred enighed – truffet beslutning om at udsætte revisionen et år. Det er naturligvis ikke en brudt forudsætning, for vi har faktisk været enige om, at vi skulle udskyde revisionen, fordi vi nedsatte Zeuthenudvalget. Der kan man altså ikke tale om en brudt forudsætning, men man kan tale om, at der er aftalt en ny forudsætning, og også det gør, at vi synes, at det rigtige ville være, at man så spændte det arbejdsmarkedspolitiske sikkerhedsnet ud under de ledige, som klart kommer i klemme.

Det har vi drøftet med regeringen, og det mener vi fortsat; men når regeringen ikke er enig i de brudte forudsætninger, ville det være forligsbrud, hvis vi støttede SF's forslag, og vi ønsker ikke forligsbrud. Vi erkender, at vi ikke kan komme igennem i forståelse med regeringen om, at der er brudte forudsætninger. Vi synes faktisk, det er for ringe, at regeringen ikke ligesom vi definerer ændringen i arbejdsløshedstallet som en brudt forudsætning, men her er vi i mindretal, og det er nu engang vilkårene i et demokrati, desværre.

Derfor kan vi ikke støtte SF's forslag, og derfor har vi sikret en anden mulighed for at redde den gruppe af langtidsledige, som vi ikke ønsker skal komme i klemme.

Pia Christmas-Møller (KF):

Det var en meget interessant ordveksling, vi overværede her, og en noget besynderlig udlægning af forligsteksten, fru Jytte Andersen kom med, men nu er det jo ikke Socialdemokratiets forslag, vi behandler, men derimod SF's, og derfor vil jeg koncentrere mig om det i denne omgang.

Det Konservative Folkeparti lægger vægt på, at vi har både et arbejdsløshedsforsikrings-system med et klart forsikringselement og et offentligt finansieret bistandssystem. Arbejdsløshedsreglerne hviler på den grundtanke, at arbejdstagerne frivilligt skal kunne tegne en

forsikring mod tabt arbejdsfortjeneste som følge af ledighed i en vis periode. Det har aldrig været meningen, at denne periode skulle være livslang. Forsikringsbetingelserne er bl.a., at man har et mere end helt midlertidigt arbejde, og forsikringsbegivenheden, der udløser nogle bestemte rettigheder, derunder nogle retsbestemte ydelser, er, at man bliver arbejdsløs.

Arbejdsløshedssystemet retter sig altså mod en bestemt målgruppe, nemlig de beskæftigede på arbejdsmarkedet. Reglerne er udformet sådan, at der gives retsbestemte ydelser, der alene udmåles på baggrund af hidtidig arbejdsindkomst og ledighedens omfang og varighed. En formuende direktør eller dennes kone får altså det samme fra dagpengesystemet ved ledighed som den gældsatte LO-arbejder eller dennes kone.

Til klar forskel fra dette system er bistandssystemet indrettet efter et langt mere økonomisk præget behovskriterium. Målgruppen er altså anderledes defineret. Blander vi målgrupper, regler og ydelser sammen, er der ikke længere nogen idé i at opretholde to forskellige systemer.

Selv om det aldrig har været meningen, var det indtil 1988-forliget rent faktisk muligt at forestille sig et livslangt forløb på dagpenge. Hvis en person meldte sig i en a-kasse som 16-årig på grundlag af ½ års arbejde, kunne den pågældende blive forsørgt fra det fyldte 17. til det fyldte 67. år via dagpengesystemet. Denne mulighed for en livslang passiv forsørgelse på dagpenge har vi fra konservativ side lagt stor vægt på blev ændret til fordel for en aktiv indsats. De mange milliarder skulle hellere bruges på aktiveringstilbud, og det er sket med bl.a. UTB/ATB-forliget fra 1988. Her gav vi de ledige en række tilbud, som skulle gøre det muligt at bevare arbejdsevnen og dermed få forbedrede muligheder for at komme tilbage på arbejdsmarkedet. Det er dog stadig sådan, at man kan blive i dagpengesystemet i mellem 7 og 9 år.

Begynder vi nu at gå den anden vej, bevæger vi os ind på en meget uhensigtsmæssig glidebane, hvor det også kan blive svært at opretholde dagpengene som en retsbestemt ydelse. Presset for at få en formue- og husstandsindkomstbestemt ydelse vil stige. Det vil vi stærkt advare imod, og vi afviser SF's lovforslag.